

ČE IMAM ODPRTO SRCE IN ODPRTO DLAN, SREČA PRITEČE NAZAJ VANJ (v moje srce)

Danes zvečer bo prišel sv. Miklavž, sv. Nikolaj, dobrotnik, dobričina, dobri mož, ki prinaša samo dobre in lepe stvari. In čeprav je letos vse postavljeno na glavo, se bo danes zvečer ali ponoči prav gotovo ustavil pri vsakem izmed nas. Ta mož nas navdaja z nadvse prijetnimi občutki, saj je ena sama dobrota in velikodušnost.

In prav velikodušnost je ena od vrednot, ki se jo »splača« gojiti v naših družinah, pri nas samih in pri naših otrocih.

Gre za to, da zmoremo videti drugega človeka (v stiski), da smo ga sposobni začutiti, da znamo stopiti v njegove čevlje, da zmoremo dati nekaj od svojega obilja nekomu, ki potrebuje. Vse to nas dela ljudi, nas dela človeške.

Ali bodo naši otroci zmogli podariti, deliti ali posoditi, je v veliki meri odvisno od nas. Včasih otroci rečejo, da ne morejo vsega razdati, ker potem sami ne bodo imeli nič. To je res. Tudi v odraslem svetu ne moremo pomagati vsakemu beraču, ki ga srečamo na cesti. Prav tako ne moremo rešiti vseh beguncev, ki veslajo po Sredozemskem morju ali hodijo po naših tleh boljšemu življenju naproti. Ne moremo vsi postati sv. Frančišek in razdati vse, kar imamo.

Je pa prav vsak od nas poklican k velikodušnosti. Koliko, komu, kaj ali kako ni nikjer zapisano, nikjer določeno. Nihče nas ne preverja. Najbolje je poslušati srce in ko damo, dajmo z veseljem, brez širokoustenja, tako da levica ne ve, kaj dela desnica.

Materialne stvari pa niso edino, kar lahko damo. Podarimo lahko svoj čas, svoje talente, svoje znanje, bližino, objem, fizično delo, prisotnost, usluge, poslušanje, gostoljubje ... Tudi vse to je velikodušnost. To delajo prostovoljci. Lahko smo prostovoljci uradno, v določeni organizaciji ali pa kar tako, priložnostno, medsosedsko, sosed sosedu.

Prostovoljci so s svojimi dejanji zelo velikodušni ljudje, ki svet delajo lepši, bolj človeški. En prostovoljec ne more pomagati vsem otrokom, ki potrebujejo učno pomoč. Lahko pa pomaga enemu. En prostovoljec ne more pomagati vsem starostnikom premagovati osamljenost, lahko pa enemu.

Tudi mi s svojo velikodušnostjo ne bomo rešili vsega sveta, lahko pa polepšamo svet enemu, dvema, trem ... S tem bomo učili tudi svoje otroke, da je pomembno pomagati drugemu in svoji družini podariti neprecenljivo izkušnjo, da se vse, kar damo, tako ali drugače vrne k nam in nam napolni srce z zadovoljstvom in srečo.

Poleg Miklavževega večera je danes tudi Mednarodni dan prostovoljstva. Kako zgovorno sovpadanje ...

Imejte lep Miklavžev večer, odprto srce in odprto dlan ...

Irena Zajec